

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Quaade, George Joachim (1877-04-17)

Citation: Quaade, George Joachim: "BREV TIL: Rosenørn-Lehn, Otto Ditlev FRA: Quaade, George Joachim (1877-04-17)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 533. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030365.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin, til Udenrigsminister Baron Rosenørn-Lehn.
Berlin, 17. April 1877.*

Deres Excellence,

Det er ikke lykkedes mig at formaae det nordslesvigske Medlem af den tydske Rigsdag, Herr Kriiger, til at tage det s. 534 Andragende /: ikke en Interpellation :/ om Pragfredens Artikel V tilbage, som han har foreslaaet indbragt i bemeldte Forsamling. To langvarige Samtaler jeg har havt med ham, den 12te og den 14de d. M., og i hvilke jeg har søgt, saa indtrængende som det var mig muligt, at overbevise ham om det Farlige, saavel for det slesvigske Spørgsmaal i og for sig som overhovedet for den gode Forstaaelse mellem Danmark og Tydskland, ved at føre hiint Andragende videre, ere begge endte med at han har erklæret sig ude af Stand til at lade Andragendet hvile. Han vilde herved svigte sine Vælgeres Tillid og derhos opgive et Resultat som det først nu efter mange Aars fortsatte Anstrengelser er lykkedes ham at opnaae. Han er paa ingen Maade blind for de mindre heldige Følger en parlamentarisk Discussion og muligen ogsaa den herværende Regjerings Yttringer under en saadan Discussion kunne have for den omhandlede tractatlige Bestemmelses Skjæbne. Men Tilstandene i Nordslesvig have længe fordret at der kastes noget Lys over Situationen; dette kan han muligen bevirke ved sit Andragende, og for dette Hensyn maae de Betænkeligheder, han kunde nære i andre Retninger, og navnlig hvad Tractaten til Prag angaaer, saameget mere træde tilbage, som han fremfor Alt staaer, ikke paa det tractatlige Standpunkt, men paa Nationalitets- Standpunktet, hvilket han haaber skal tilsidst nyde Fyldestgjørelse. — Under disse Omstændigheder har jeg ikke villet tøve med, overeensstemmende med Deres Excellences Opfordring i meget æret Depesche af 12te d. M. Nr. 1¹⁾, at gjøre Statssecretairen bekjendt med Sagens Stilling. Jeg fandt Hr. v. Bülow ved denne Leilighed ligesaa vel stemt som tidligere for efter bedste Evne at bidrage til at neutralisere Følgerne af en eventuel Discussion om det omhandlede Andragende; og jeg kan, med ikke ringe Tilfredsstillelse, tilføie, at Alt hvad han ved samme Leilighed yttrede i Almindelighed om det Spørgsmaal s. 535 som er Gjenstand for Andragendet, umiskjendeligt tydede paa, at det ikke alene er hans, men ogsaa Rigskantslerens oprigtige Ønske at bevare dette Spørgsmaal urørt og frit for al fremmed foregribende Indflydelse. Men han frygter meget de Vanskeligheder som ville være forbundne hermed ved den forestaaende Leilighed. Han erkjender vel at Andragendets Gjenstand er af international Natur, og at saaledes den herværende Regjerings eventuelle Udtalelser skulde kunne holdes paa et reent formelt Standpunkt. Hertil vilde han ogsaa bidrage Sit; men han er ikke sikker paa at det vil lykkes; thi han forudseer at flere af de forskjellige Partier i Rigsdagen, — af hvilke nogle, f. Ex. Slesvigholstenerne, ere absolut fjendtlig stemte mod Danmark, og andre, f. Ex. de hvis Medlemmer have støttet Andragendet, og foruden disse sidste Partier, ogsaa det talrige Centrumparti saavel som Fremskridtspartiet staae Rigsregjeringen bestemt imod, — gjerne ville gribe Leiligheden, de første til om muligt at bringe et for dem truende og pinligt Spørgsmaal ud af Verden, og de andre til at fyldestgjøre deres egne oppositionelle Tendenser og Planer, samt navnlig ogsaa til personligt at fortrædige Fyrst Bismarck. Saaledes kan der, frygter han, fra Rigsdagens Midte fremkomme Udtalelser og Forslag som ville gjøre det umuligt at afværge, at Realitetsomraadet betrædes, og som, selv om Regjeringen vilde kunne afholde sig fra at berøre Realiteten, dog altid, naar de først ere fremkomne, blive liggende.

Idet jeg beder Deres Excellence at betragte hvad jeg her har anført om Statssecretairens Yttringer angaaende de parlamentariske Forhold, som meddeelt i Fortrolighed, tilføier jeg, at jeg, som Beviis for at der ingen Forbindelse bestaaer mellem den kongelige Regjering og Herr Kriiger, har givet Herr v. Biilow selve Depeschen af 12te til Gjennemlæsning, hvorfor han takkede mig meget.

Quaade

Depeche Nr. 7 (i Privatbrev 18. April beder Quaade P. Vedel om at ændre Nr. til 8) .— Modtaget 18. April 1877.